

Starší Dallin H. Oaks
Kvorum Dvanácti apoštolů

Klíče a pravomoc kněžství

Klíče kněžství poskytují vedení jak ženám, tak mužům, a obřady a pravomoc kněžství se vztahují na ženy, stejně jako na muže.

I.

Na této konferenci jsme byli svědky toho, jak byli někteří věrní bratři uvolněni, zatímco jiným jsme vyjádřili podporu v jejich novém povolání. Při tomto střídání – pro Církev tak typickém – se nedostáváme „o příčku níž“, když jsme uvolněni, ani nepostupujeme „o příčku výš“, když získáme nové povolání. Ve službě Pánu neexistuje žádné „nahore nebo dole“. Existuje jen „dopředu nebo zpátky“, a tento rozdíl se odvíjí od toho, jak přijímáme svá uvolnění a povolání a jak podle nich jednáme. Jednou jsem předsedal shromáždění, na němž byl uvolněn jeden mladý prezident kůlu, který sloužil věrně devět let a který se radoval ze svého uvolnění a z nového povolání, jež právě získal spolu se svou manželkou. Byli povoláni jako vedoucí Jeslí ve svém sboru. Pouze v této Církvi jsou tato povolání vnímána jako stejně úctyhodná!

II.

Generální presidentka Pomocného sdružení Linda K. Burtonová ve svém proslovu na konferenci sester uvedla:

„Doufáme, že se nám podaří *vstřípit* každé z nás větší touhu lépe porozumět kněžství.“¹ Tato potřeba se týká každého z nás a já se jí budu věnovat tím, že budu dnes hovořit o klíčích a pravomoci kněžství. A protože se tato témata týkají stejnou měrou jak mužů, tak žen, těší mě, že je toto

zasedání vysíláno a publikováno všem členům Círky. Pravomoc kněžství je požehnáním pro nás všechny. Klíče kněžství poskytují vedení jak ženám, tak mužům, a obřady a pravomoc kněžství se vztahují na ženy, stejně jako na muže.

III.

President Joseph F. Smith řekl, že kněžství je „moc Boží delegovaná člověku, skrze kterou může muž jednat na zemi pro spasení lidské rodiny“.² Další vedoucí nás učí, že kněžství „je zde na zemi svrchovanou mocí. Je to moc, prostřednictvím které byla stvořena země.“³ Písma nás učí, že „totéž Kněžství, které bylo na počátku, bude také na konci světa“. (Mojžíš 6:7). Kněžství je tedy mocí, prostřednictvím které budeme vzkříšeni a vstoupíme do věčného života.

Základem porozumění, o které usilujeme, je porozumění klíčům kněžství. „Klíče kněžství jsou pravomoc, kterou Bůh předává [nositelům] kněžství, aby vedli, spravovali a řídili používání Jeho kněžství na zemi.“⁴ Každý skutek či obřad vykonaný v Církvi se děje skrze přímé nebo nepřímé oprávnění toho, kdo drží klíče potřebné pro onu úlohu. Jak vysvětluje starší M. Russell Ballard: „Ti, kteří mají klíče kněžství, ... doslova umožňují všem, kteří věrně slouží pod jejich vedením, aby [používali kněžskou pravomoc] a měli přístup ke kněžské moci.“⁵

Při uplatňování pravomoci kněžství plní klíče kněžství jak rozšiřující, tak omezující úlohu. Rozšiřují tím, že jejich prostřednictvím je umožněno, aby byly kněžská pravomoc a požehnání dostupné všem dětem Božím. A omezují tím, že určují, komu bude pravomoc kněžství předána, kdo bude zastávat úřady kněžství a jakým způsobem budou oprávnění a moci kněžství předávány. Kupříkladu člověk, který

je nositelem kněžství, nemůže svůj úřad nebo pravomoc předat někomu jinému, pokud k tomu není oprávněn někým, kdo je držitelem klíčů. Bez tohoto oprávnění by bylo vysvěcení neplatné. To vysvětluje, proč nositel kněžství – bez ohledu na svůj úřad – nemůže vysvětit člena své rodiny nebo vykonat obřad svátosti u sebe doma, aniž by k tomu byl oprávněn někým, kdo je držitelem příslušných klíčů.

S výjimkou posvátné práce, kterou vykonávají sestry prostřednictvím klíčů, jež drží president chrámu, o čemž budu hovořit za chvíli, může obřady kněžství vykonávat pouze ten, kdo zastává některý z kněžských úřadů. Všechny schválené obřady kněžství jsou zapsány v záznamech Církve.

A konečně, všechny klíče kněžství drží Pán Ježíš Kristus, o jehož kněžství se jedná. On je tím, kdo určuje, jaké

klíče budou delegovány na smrtelníky a jak budou tyto klíče používány. Obvykle si myslíme, že v chrámu Kirtland byly Josephu Smithovi předány všechny klíče kněžství, ale v písmech se píše, že mu byly předány pouze „klíče této dispensace“. (NaS 110:16.) Na generální konferenci před mnoha lety nám president Spencer W. Kimball připomněl, že existují ještě další klíče kněžství, které člověku na zemi dány nebyly – například klíče tvoření a vzkříšení.⁶

Božská povaha omezení vztahujících se na používání klíčů kněžství vysvětluje nutný rozdíl mezi rozhodnutími, která se týkají správy Církve, a rozhodnutími, která mají vliv na kněžství samotné. První předsednictvo a Rada Prvního předsednictva a Kvora Dvanácti, které předsedají Církvi, jsou oprávněny činit mnohá rozhodnutí, jež mají vliv na církevní zásady a postupy

– na záležitosti typu umístění církevních budov a věku pro službu na misi. Ale přestože tyto předsedající autority drží a používají všechny klíče kněžství, které byly v této dispensaci delegovány lidem, nemohou samy změnit Bohem stanovený vzor, podle něhož mohou úřady v kněžství zastávat pouze muži.

IV.

Nyní chci hovořit na téma kněžské pravomoci. Začnu třemi zásadami, o nichž byla právě řeč: 1) kněžství je moc Boží delegovaná člověku, aby jednal pro spasení lidské rodiny, 2) kněžskou pravomoc řídí nositelé kněžství, kteří drží klíče kněžství, a 3) protože v písmech je uvedeno, že „všechny další pravomoci [a] úřady v církvi jsou přídavky k tomuto [Melchisedechovu] kněžství“ (NaS 107:5), vše, co je vykonáváno pod vedením těchto klíčů kněžství, je vykonáváno s kněžskou pravomocí.

Jak se toto vše týká žen? Když byl president Joseph Fielding Smith presidentem Kvora Dvanácti apoštolů, řekl v proslovu k Pomocnému sdružení toto: „I když sestry nezískávají kněžství, není jim předáváno, neznamená to, že jim Pán nedává pravomoc. ... Některé osobě či sestře může být dána pravomoc vykonávat v Církvi určité věci, které jsou závazné a naprosto nezbytné pro naše spasení, jako je například práce, kterou naše sestry vykonávají v domě Páně. Je jim dána pravomoc vykonávat některé veliké a úžasné věci, které jsou pro Pána posvátné a které jsou naprosto stejně závazné jako požehnání, jež jsou udílěna skrze muže, kteří jsou nositeli kněžství.“⁷

V tomto význačném proslovu president Smith několikrát zopakoval, že ženy získávají pravomoc. Řekl jim: „Můžete hovořit s pravomocí, protože

vám ji Pán udělil.“ Uvedl také, že Pomocnému sdružení „[byla] dána moc a pravomoc vykonávat mnohé věci. Dílo, které jeho členky vykonávají, je konáno s božskou pravomocí.“ A dílo Církve, ať již ho vykonávají muži či ženy, ať již v chrámu či ve sborech nebo odbočkách, je samozřejmě vykonáváno pod vedením těch, kteří drží klíče kněžství. A tak, když prezident Smith hovořil o Pomocném sdružení, vysvětlil: „[Pán jim dal] tuto skvělou organizaci, v níž mají pravomoc sloužit pod vedením biskupa sboru ... a pečovat o zájmy našich členů z hlediska duchovního i časného.“⁸

Tvrzení, že Pomocné sdružení nejsou jen lekce pro ženy, ale je to něco, kam ženy patří – Bohem ustanovený přídavek ke kněžství, je tedy pravdivé.⁹

Obvykle nehovoříme o tom, že by ženy měly ve svých církevních povoláních pravomoc kněžství, ale o jakou jinou pravomoc se tedy může jednat? Když je žena – mladá či starší – ustanovena, aby kázala evangelium jako misionářka na plný úvazek, je jí dána kněžská pravomoc, aby plnila úlohu kněžství. Totéž platí, když je žena ustanovena, aby sloužila jako úřednice nebo učitelka v Církvi pod vedením někoho, kdo drží klíče kněžství. Kdokoli slouží v úřadu nebo v povolání, které přijal od někoho, kdo drží klíče kněžství, používá při plnění úkolů, které mu byly svěřeny, kněžskou pravomoc.

Kdokoli používá kněžskou pravomoc, má zapomenout na svá práva a soustředit se na své povinnosti. Toto je zásada, které je zapotřebí obecně v celé společnosti. Často bývá citován slavný ruský spisovatel Alexandr Solženicyn, který řekl: „Nastal čas ... nebránit tolik lidská práva, jako spíše lidské povinnosti.“¹⁰ Svatí posledních dnů si bezpochyby uvědomují, že

předpokladem pro oslavení není prokazování práv, ale plnění povinností.

V.

Pán nařídil, že do úřadů v kněžství budou vysvěcováni pouze muži. Ale, jak zdůrazňují různí církevní vedoucí, muži nejsou „kněžství“. ¹¹ Muži jsou nositeli kněžství a mají posvátnou povinnost používat ho k zehnění všem dětem Božím.

Největší moc, kterou Bůh svým synům dal, nemůže být uplatňována mimo společenství s jednou z Jeho dcer, protože pouze svým dcerám

dal Bůh moc „být stvořitelkami těla, ... aby tak mohl Boží záměr a veliký plán dojít naplnění“. ¹² Tak znějí slova presidenta J. Reubena Clarka.

A pokračoval: „Toto je místo, které ve věčném plánu zaujímají naše manželky a matky. Nejsou nositelkami kněžství; nejsou pověřeny vykonáváním povinností a úloh kněžství; ani na nich neleží tíže jeho zodpovědností; jsou však prostřednictvím jeho moci stavitelkami a organizátorkami a mají účast na jeho požehnání tím, že vlastní doplněk k mocem kněžství a mají úlohu, která je stejným Božím povoláním a zaujímá stejně důležité místo jako kněžství samo.“ ¹³

Těmito inspirovanými slovy hovořil prezident Clark o rodině. Jak uvádí prohlášení o rodině, otec v rodině předsedá, on a matka mají v rodině rozdílné zodpovědnosti, ale jsou „povinni pomáhat jeden druhému jako rovnocenní partneři“. ¹⁴ Několik let předtím, než bylo prohlášení o rodině vydáno, poskytl prezident Spencer W. Kimball toto inspirované vysvětlení: „Když hovoříme o manželství jako o partnerství, hovoříme o manželství jako o *plném* partnerství. Nechceme, aby naše ženy Svatých posledních dnů byly v tomto věčném úkolu *tichými* společníci nebo společníci *s ručením omezeným*! Budte prosím *podílníci* a partnerkami *v plné míře*.“ ¹⁵

V očích Božích jsou si muži i ženy, ať již v Církvi, nebo v rodině, rovni, a jejich zodpovědnosti jsou rozdílné.

Na závěr bych chtěl hovořit o několika pravdách týkajících se požehnání plynoucích z kněžství. Na rozdíl od klíčů a obřadů kněžství jsou požehnání kněžství přístupná jak mužům, tak ženám za stejných podmínek. Tuto pravdu dobře dokládají dar Ducha Svatého a požehnání chrámu.

Ve svém úžasném proslovu během vzdělávacího týdne na BYU loni v létě starší M. Russell Ballard učil:

„Nauka naší Církve pokládá ženy za rovnocenné mužům, ale zároveň uznává, že ženy se od mužů liší. Bůh nepovažuje žádné pohlaví za lepší nebo důležitější než to druhé. ...

Když muži a ženy vstupují do chrámu, jsou všichni obdarováni toutéž mocí – mocí kněžství. ... Moc a požehnání kněžství jsou dostupné všem Božím dětem.“¹⁶

Svědčím o moci a požehnáních Božího kněžství, které jsou stejnou měrou dostupné všem Jeho synům i dcerám. Svědčím o pravomoci kněžství, která je uplatňována skrze všechny úřady a činnosti Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů.

Svědčím o Bohem určené roli klíčů kněžství, které drží a v jejich plnosti používá náš prorok a president, Thomas S. Monson. A nakonec to nejdůležitější – svědčím o našem Pánu a Spasiteli, Ježíši Kristu, jemuž kněžství náleží a jehož jsme služebníky. Ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

ODKAZY

1. Linda K. Burtonová, „Priesthood: A Sacred Trust to Be Used for the Benefit of Men, Women, and Children“ (proslov na Konferenci žen pořádané Univerzitou Brigham Younga, 3. května 2013), 1; ce.byu.edu/cw/womensconference/transcripts.php.
2. Joseph F. Smith, *Gospel Doctrine*, 5th ed. (1939), 139.
3. Boyd K. Packer, „Moc kněžství v domově“ (Celosvětové školení vedoucích, únor 2012); lds.org/broadcasts; viz také James E. Faust, „Power in the Priesthood“, *Ensign*, May 1997, 41–43.
4. *Průručka 2: Správa Církve* (překlad vybraných kapitol, 2010), 2.1.1.
5. M. Russell Ballard, „Muži a ženy v díle Páně“, duben 2014, 48; viz také *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2011), 138.
6. Viz Spencer W. Kimball, „Our Great Potential“, *Ensign*, May 1977, 49.
7. Joseph Fielding Smith, „Relief Society – An Aid to the Priesthood“, *Relief Society Magazine*, Jan. 1959, 4.
8. Joseph Fielding Smith, „Relief Society – an

Aid to the Priesthood“, 4, 5; viz také *Učení presidentů Církve: Joseph Fielding Smith* (2013), 293–294.

9. Viz Boyd K. Packer, „The Relief Society“, *Ensign*, May 1998, 72; viz také *Daughters in My Kingdom*, 138.
10. Aleksandr Solzhenitsyn, „A World Split Apart“ (úvodní projev na Harvardské univerzitě, 8. června 1978); viz také Patricia T. Holland, „A Woman’s Perspective on the Priesthood“, *Ensign*, July 1980, 25; *Tambuli*, June 1982, 23; Dallin H. Oaks, „Rights and Responsibilities“, *Mercer Law Review*, vol. 36, no. 2 (zima 1985), 427–442.
11. Viz James E. Faust, „You Are All Heaven Sent“, *Liahona*, Nov. 2002, 113; M. Russell Ballard, „Toto je dílo mé a sláva má“, květen 2013, 19; Dallin H. Oaks, „Kněžská pravomoc v rodině a v Církvi“, listopad 2005, 26. Někdy říkáme, že Pomocné sdružení je „společníkem kněžství“. Bylo by přesnější říci, že v díle Páně jsou Pomocné sdružení a ženy Církve „společnicemi nositelů kněžství“.
12. J. Reuben Clark Jr., „Our Wives and Our Mothers in the Eternal Plan“, *Relief Society Magazine*, Dec. 1946, 800.
13. J. Reuben Clark Jr., „Our Wives and Our Mothers“, 801.
14. „Rodina – prohlášení světu“, *Liahona*, listopad 2010, 129.
15. Spencer W. Kimball, „Privileges and Responsibilities of Sisters“, *Ensign*, Nov. 1978, 106.
16. M. Russell Ballard, duben 2014, 48; viz také Sheri L. Dew, *Women and the Priesthood* (2013), zejména kapitola 6, která obsahuje hodnotný rozbor zde uvedených nauk.